

مقررات سازش و داوري ديوان داوري اتاق تجارت بين المللي

شرط داوري نمونه
براي اتاق تجارت بين المللي

اتاق تجارت بين المللي به همة
طرفهاي قرارداد هاي بين المللي كه قصد
مراجعه به اين اتاق را دارند، توصيه
مي نمايد كه شرط زيـر را در
قراردادهايـشان قيد كنند:

«تمام اختلافات ناشي از اين قرارداد
نهایتاً بموجب مقررات سازش و داوري اتاق
تجارت بين المللي بوسيلة يك يا چند داور
كه بموجب اين مقررات انتخاب ميـشوند، حل
و فصل خواهد شد».

طرفين ميـتوانند در صورت تمايل، در
شرط داوري، قانون ملي حاكم بر قرارداد
را نيز قيد نمايند.

سازش اختیاری

مادة اول. کمیسیون اداری سازش - کمیته سازش

1. در مورد هر اختلاف تجاری که جنبه بین‌المللی دارد، می‌توان درخواست کرد که اختلاف مزبور از طریق دوستانه و بوسیله مقررات سازش کمیسیون اداری سازش اتاق تجارت بین‌المللی مورد حل و فصل واقع شود.

اعضای کمیسیون از بین یک تا سه نفر از اشخاصی که وسیله هر کمیته ملی از بین اتباع ساکن پاریس خود تعیین می‌شوند، وسیله رئیس ICC برای مدت دو سال انتخاب می‌گردند.

تذکر.

این مقررات، فاقد متن فارسی رسمی می‌باشد و ترجمه حاضر که از متن فرانسوی بعمل آمده و با متن انگلیسی نیز تطبیق شده است، در عین حال که حتی المقدور با دقت انجام گرفته، رسمی نیست. مقررات حاضر از سال 1975 به اجرا درآمده است. «مجله حقوقی».

2. برای هر اختلاف يك کمیته سازش مرکب از سه عضو بوسیله رئیس اتاق تجارت بین‌المللی تعیین می‌شود. هر کمیته از دو عضو سازش‌دهنده که حتی‌المقدور نبایستی دارای تابعیت متقاضی و طرف دیگر باشند و يك نفر رئیس که نبایستی تابعیت طرفین را داشته باشد، در مقرر کمیسیون اداری سازش تشکیل می‌شود.

مادة 2. تقاضاي سازش

طرفی که مايل به سازش می‌باشد، تقاضایش را وسیله کمیته ملی کشور خود یا مستقیماً به دبیرخانه اتاق تجارت بین‌المللی ارسال می‌دارد و در صورت ارسال مستقیم، دبیرکل مراتب را به کمیته ملی مربوطه اعلام می‌نمایند

تقاضا باید شامل مشروح نقطه‌نظرهای متقاضی و منضم به اوراق و مدارک مربوط و دلایل لازم و همچنین ویدعه به میزان معین‌شده در تعرفه پیوست به عنوان پیش‌پرداخت مخارج دبیرخانه در رسیدگی سازش، باشد.

مادة 3. اقدام کمیته سازش

1. پس از وصول تقاضای سازش و اسناد
ضمیمه و نیز پیش‌پرداخت، دبیرکل اتاق
تجارت بین‌المللی بوسیله نامه مستقیماً
یا با واسطه کمیته ملی مربوطه، با طرف
دیگر ارتباط برقرار می‌نماید و از او
می‌خواهد تا در صورت تمام به سازش،
نقطه‌نظرهای خود را در مورد اختلاف به
انضمام تمایل دلائل مربوطه و همچنین
مبلغ پیش‌بینی شده در تعرفه پیوست، به
عنوان پیش‌پرداخت هزینه جریان سازش،
تسلیم نماید.

2. کمیته سازش پرونده را مطالعه،
اطلاعات لازم را جمع‌آوری و برای طرفین،
وسیله کمیته‌های ملی مربوطه، ارسال و
اظهارات آنان را در صورت امکان استماع
می‌نماید.

3. طرفین خواه شخصاً و خواه وسیله
نمایندگان مختارشان، در جلسه حضور
می‌یابند و می‌توانند از مشاور حقوقی یا
وکیل نیز کمک بگیرند.

مادة 4. طريقة سازش

1. بعد از بررسی پرونده، مطالعه
موضوع و استماع اظهارات طرفین در صورت

امکان، کمیته طریقه‌ای برای سازش به طرفین پیشنهاد می‌نماید.

2. در صورت عملی شدن سازش، کمیته صورت‌مجلسی که مثبت توافق طرفین باشد، تنظیم و امضا می‌نماید.

3. در صورت عدم امکان حضور طرفین، کمیته فرمول سازش را برای رؤسای کمیته‌های ملی مربوطه ارسال کرده و از آنان می‌خواهد تا از نفوذ خود برای وادار کردن طرفین به قبول پیشنهاد سازش، استفاده نمایند.

ماده 5. حقوق طرفین در صورت شکست مذاکرات سازش

1. در صورت شکست مذاکرات سازش، طرفین اختیار دارند، خواه به داوری و خواه به محاکم صلاحیتدار مراجعه نمایند، مگر اینکه بموجب شرط داوری مجبور باشند به داوری رجوع کنند.

2. آنچه در جریان مذاکرات سازش انجام گرفته یا نوشته شده است، به هیچوجه حقوق بعدی طرفین را در مراجعه به داوری یا محاکم به خطر نمی‌اندازد.

کسی که در یک کمیته سازش برای حل اختلاف شرکت نموده است، نمی‌تواند در همان اختلاف به عنوان داور انتخاب شود.

داوری

ماده اول. دیوان داوری

1. دیوان داوری اتفاق تجارت بین‌المللی، یک واحد داوری بین‌المللی است که وابسته به اتفاق تجارت بین‌المللی می‌باشد و اعضای آن وسیله شورای اتفاق تجارت بین‌المللی انتخاب می‌شوند. وظیفه دیوان داوری عبارت است از تدارک حل و فصل اختلافات تجاری که دارای طبع بین‌المللی هستند، براساس مقررات زیر.

2. دیوان اصولاً ماهی یکبار تشکیل می‌شود و مقررات داخلی دیوان را خود تنظیم می‌نماید.

3. رئیس دیوان داوری یا جانشین وی می‌توانند به نام دیوان تصمیمات فوری اتخاذ نمایند، مشروط بر اینکه تصمیمات متخذه در جلسه بعدی به اطلاع دیوان رسانده شود.

4. دیوان می‌تواند به نحوی که در مقررات داخلی آن پیش‌بینی شده، به یک یا

چند گروه از اعضای خود اختیار اخذ تصمیماتی را بدهد، مشروط بر اینکه تصمیمات متخذه در جلسه بعدی به اطلاع دیوان برسد.

5. محل دبیرخانه دیوان در مرکز

اتاق تجارت بین‌المللی خواهد بود.

مادة 2. انتخاب داوران

1. دیوان داور، رأساً اختلافات را حل و فصل نمی‌کند. مادام که طرفین طور دیگری توافق نکرده باشند، دیوان طبق مقررات این ماده، انتخاب داوران را تأیید کرده یا خود آن را انجام می‌دهد و در چنین تأیید یا انتخابی، تابعیت، اقامتگاه داوران و سایر روابط ایشان را با کشورهای که طرفین اختلاف یا سایر داوران تبعه آن هستند، مورد توجه قرار می‌دهد.

2. اختلافات ممکن است بوسیله داور منفرد یا سه داور حل و فصل شود. در موارد زیر، «داور» حسب مورد ناظر به يك یا چند داور می‌باشد.

3. در موردی که طرفین توافق نموده‌اند که اختلافشان وسیله داور منفرد

حل و فصل شود، می‌توانند ضمن توافق، وی را برای تأیید به دیوان معرفی نمایند. در صورتی‌که از تاریخ ابلاغ درخواست داور خواهان به طرف مقابل، طرفین ظرف سیروز در مورد انتخاب داور منفرد توافق نمایند، داور مذکور وسیله دیوان تعیین خواهد شد.

4. هرگاه ارجاع اختلاف به سه داور پیش‌بینی شده باشد، هر یک از طرفین به ترتیب طی درخواست داور و در جواب به این درخواست، یک داور را برای تأیید دیوان، تعیین می‌نماید. چنین داور باید مستقل از طرفی باشد که او را تعیین کرده است. اگر یکی از طرفین از تعیین داور خودداری نماید، دیوان در این مورد اقدام خواهد نمود. در صورتی‌که طرفین پیش‌بینی نکرده باشند که دو داور منصوب ایشان نسبت به داور سوم که رئیس هیئت داور است بایستی در مدت معین توافق کنند، دیوان اقدام به تعیین داور سوم می‌کند و در مواردی که داور سوم توسط داوران طرفین تعیین می‌شود، دیوان داور سوم را تأیید می‌نماید. اگر در مدت تعیین شده وسیله طرفین یا دیوان،

داوران طرفین در مورد داور سوم به توافق نرسند، داور سوم و سیله دیوان تعیین خواهد شد.

5. اگر طرفین نسبت به تعداد داوران توافق نکرده باشند، دیوان یک داور منفرد تعیین می‌نماید، مگر اینکه وضع اختلاف در نظر دیوان طوری باشد که تعیین سه داور را اقتضا نماید. در صورت اخیر، هرکدام از طرفین مدت 15 روز مهلت دارد که اقدام به تعیین داور خود نماید.

6. وقتی که تعیین داور منفرد یا رئیس هیئت داوران به عهده دیوان گذاشته شده است، او یکی از کمیته‌های ملی اتاق تجارت بین‌المللی را انتخاب نموده و از این کمیته می‌خواهد که در این مورد پیشنهاد بدهد. داور منفرد یا رئیس هیئت داوران از کشوری غیر از کشورهای که طرفین دعوی، تبعه آنها هستند، انتخاب می‌شوند. معهذا در صورتی که اوضاع و احوال اقتضا کند و مشروط بر اینکه طرفین دعوی مخالفتی نداشته باشند، داور منفرد یا رئیس هیئت داوران ممکن است از کشوری انتخاب شود که یکی از طرفین تبعه آن است.

در مواردی که دیوان به جای مستنکف، داور تعیین می‌نماید، از کمیته ملی کشور متبوع طرف مستنکف می‌خواهد که پیشنهاد بدهد. اگر این کشور کمیته ملی نداشته باشد، دیوان مخیر است کسی را که خود شایسته می‌داند، انتخاب کند.

7. در صورت جرح داور وسیله یکی از طرفین، دیوان به عنوان قاضی منحصر برای رسیدگی به دلایل جرح، اتخاذ تصمیم می‌کند که نهائی است.

8. در صورت فوت داور یا ممانعت کردن او از انجام وظیفه اش، یا اجبار او به استعفا در اثر جرح یا به هر علت دیگری و یا در صورتی که دیوان پس از بررسی اظهارات داور تشخیص دهد که داور وظایفی را که به عهده اش گذاشته شده است، طبق مقررات در مدت تعیین شده انجام نمی‌دهد، او را عوض می‌نماید. در کلیه موارد فوق بندهای 3 و 4 و 6 بالا بایستی رعایت شود.

مادة 3. درخواست داوری

1. طرفی که می‌خواهد از طریق اتاق تجارت بین‌المللی به داوری رجوع کند،

بایستی تقاضایش را بوسیله کمیته ملی کشور خود یا مستقیماً به دبیرخانه دیوان ارسال نماید. در صورت اخیر [مراجعة مستقیم] دبیرخانه مراتب را به اطلاع کمیته ملی ذیربط می‌رساند. تاریخ وصول درخواست به دبیرخانه دیوان، از هر حیث، تاریخ شروع رسیدگی داور می‌باشد.

2. درخواست، از جمله، باید شامل نکات ذیل باشد:

الف. نام و نام کوچک و مشخصات و نشانی طرفین.

ب. شرح ادعاهای خواهان.

ج. قرارداد مربوط، و مخصوصاً موافقتنامه داور و اسناد و اطلاعات، به نحوی که وضع دعوی را روشن نماید.

د. تمام جزئیات لازم در خصوص تعداد داوران و انتخاب آنان طبق مفاد ماده 2 فوق‌الذکر.

3. دبیرخانه یک نسخه از درخواست و مدارک منضم به آن را بمنظور جواب خوانده، برای او می‌فرستد.

ماده 4. جواب درخواست

خواننده بایستی از تاریخ وصول مدارک مذکور در بند 3 ماده 3، حداکثر ظرف مدت سیروز، در مورد پیشنهادهائی که راجع به تعداد داوران و انتخاب آنان شده است، نظر بدهد و در صورت اقتضا، نسبت به تعیین داور [خود] اقدام کند؛ نیز لوائح دفاعیه خود را تنظیم و مدارک مربوط را تهیه نماید.

خواننده در موارد استثنائی میتواند از دبیرکل تمدید مهلت تقدیم لوائح دفاعیه و تهیه مدرک را درخواست نماید. معهذا درخواست تمدید مهلت بایستی متضمن جواب خواننده به پیشنهادات [خواهان] راجع به تعداد داوران و انتخاب آنان و نیز در صورت اقتضا، متضمن تعیین داور باشد.

در صورت امتناع [از اقدام به شرح فوق]، دبیرکل به دیوان گزارش میکند و دیوان، داوری را طبق این مقررات به جریان میگذارد.

2. نسخه جوابیه و اوراق پیوست، در صورت وجود، جهت اطلاع خواهان ارسال میگردد.

مادة 5. دادخواست متقابل

1. اگر خوانده بخواهد دعوی متقابل طرح کند، بایستی در همان مهلتی که مطابق ماده 4 برای دادن جواب مقرر شده است، آن را به دبیرخانه تقدیم نماید.

2. خواهان می‌تواند از تاریخ ارسال دادخواست متقابل به او، ظرف مدت سی روز به آن جواب بدهد.

مادة 6. دفاعیه، لوایح کتبی، اخطارها، ابلاغها

تمام دفاعیه‌ها و لوایح کتبی که وسیله طرفین تقدیم می‌شود و نیز تمام ضامم آنها بایستی به تعداد طرفهای مقابل به اضافه یک نسخه برای هر داور و یک نسخه برای دبیرخانه، باشد. همه اخطارها و ابلاغهای صادره بوسیله دبیرخانه و داوران، در صورتی معتبر است که در قبال آنها رسید داده شده و یا با پست سفارشی به آدرس یا به آخرین آدرس شناخته شده طرف مورد ابلاغ که حسب مورد، بوسیله طرف مورد بحث و یا توسط طرف دیگر اعلام شده، ارسال گردیده باشد. اخطاریه‌ها یا ابلاغها در تاریخ دریافت،

و یا در صورتی که ابلاغ طبق بند فوق بعمل آمده باشد، در تاریخی که [عرفاً] باید بوسیله طرف یا نماینده او وصول شده باشد، ابلاغ شده محسوب می‌شود.

مادة 7. عدم موافقتنامه داوري

هرگاه هیچگونه موافقتنامه داوري علي الظاهر (Prima facie agreement)، بین طرفین وجود نداشته باشد، یا موافقتنامه وجود داشته باشد، ولی در آن مراجعه به اتاق تجارت بین‌المللی تصریح نشده باشد، اگر خوانده ظرف مدت سی روز مقرر در ماده 4 پاراگراف 1 جواب ندهد، یا با داوري از طریق اتاق تجارت بین‌المللی مخالفت نماید، به خواهان اعلام خواهد شد که داوري نمی‌تواند جریان یابد.

مادة 8. اثر و نتیجه موافقتنامه داوري

1. صرف اینکه طرفین موافقت کرده باشند که به اتاق تجارت بین‌المللی مراجعه کنند، فی‌نفسه به این معنی است

که همین مقررات را پذیرفته و تابع آن هستند.

2. اگر یکی از آنان از شرکت در داوری خودداری یا مخالفت نماید، داوری با وجود این امتناع و یا مخالفت ادامه پیدا می‌نماید.

3. چنانچه یکی از طرفین، دلیل یا دلایلی را در رابطه با وجود یا اعتبار موافقتنامه داوری عنوان کند، در صورتی که دیوان داوری متقاعد شود که چنین موافقتنامه‌ای علی‌الظاهر وجود دارد، می‌تواند تصمیم به جریان یافتن داوری بگیرد، بدون اینکه به قابل قبول بودن یا اعتبار دلیل یا دلایل مذکور لطمه‌ای وارد آید. در چنین صورتی هرگونه تصمیم در خصوص [حدود] صلاحیت داور، توسط خود او گرفته می‌شود.

4. ادعای بطلان یا عدم قرارداد [منظور قرار اصلی است. «م»]. مانع از ادامه صلاحیت داور نیست مشروط بر اینکه داور، موافقتنامه داوری را معتبر بداند؛ مگر اینکه بین طرفین به طریق دیگری توافق شده باشد. حتی در صورتی که عدم قرارداد یا بطلان آن ممکن باشد،

داور بایستی برای تعیین حقوق مربوطه طرفین و رسیدگی به ادعاها و دلایل ایشان، به صلاحیت خود باقی باشد.

5. طرفین می‌توانند قبل از تحویل پرونده به داور و در موارد استثنائی یا حتی بعد از آن، از مقامات قضائی صالح تقاضای اقدامات موقتی یا تأمینی بنمایند، و این عمل ایشان نقض موافقتنامه داور محسوب نمی‌شود و تأثیری در اختیارات مربوط که به داور داده شده است، نخواهد داشت. چنین تقاضائی و همچنین تصمیمات متخذه وسیله مقامات قضائی، بایستی بلافاصله به اطلاع دبیرخانه دیوان داور برسد. دبیرخانه نیز مراتب را به داور اعلام می‌نماید.

مادة 9. پیش‌پرداخت هزینه داور

1. دیوان مبلغ پیش‌پرداخت را به نحوی که بتواند جواب‌گویی مخارج داور دعاوی تقدیمی به آن باشد، تعیین می‌نماید.

در صورتی‌که غیر از دادخواست اصلی، یک یا چند دادخواست متقابل داده شود، دیوان می‌تواند برای دادخواست اصلی و

دادخواست‌های متقابل، بطور جداگانه هزینه داورى تعیین نماید.

2. به عنوان يك قاعده عمومي، پیش‌پرداخت‌های بایستی به طور مساوی به وسیله خواهان یا خواهانها و خوانده یا خواندگان تأدیه شود. معهذا در صورتی که يك طرف از پرداخت خودداری نماید، طرف دیگر می‌تواند تمام پیش‌پرداختها برای دادخواست اصلی و دادخواست متقابل را بپردازد.

3. دبیرخانه می‌تواند واگذاری پرونده به داور را منوط به پرداخت تمام یا قسمتی از پیش‌پرداخت اتقاق تجارت بین‌المللی بوسیله طرفین یا یکی از آنها بنماید.

4. وقتی که داورى‌نامه طبق مقررات ماده 13 به دیوان ارسال شد، دیوان رسیدگی می‌نماید که آیا درخواست پیش‌پرداخت [هزینه داورى] اجابت شده است یا خیر. داورى‌نامه قطعیت حاصل نمی‌کند و داوران رسیدگی نمی‌نمایند مگر نسبت به ادعاهائی که پیش‌پرداخت [هزینه داورى] آنها به اتقاق تجارت بین‌المللی پرداخت شده باشد.

مادة 10: تحويل پرونده به داور

در صورت اجرائي مقررات مادة 9، دبیرخانه به محض وصول پاسخ خواننده به درخواست داوري و یا حداکثر پس از انقضای مدتی که طبق مواد 4 و 5 فوق برای تقدیم مدارک و لوایح مقرر شده است، پرونده را جهت رسیدگی به داور می‌دهد.

مادة 11: مقررات حاکم بر آئین داوري

مقررات حاکم بر جریان رسیدگی نزد داوران همان است که از این مقررات مستفاد می‌شود و در صورت سکوت مقررات حاضر، آنچه که مورد توافق طرفین باشد [یا در صورتی که طرفین توافق نذموده باشند، مورد توافق داور باشد] اعمال خواهد شد؛ اعم از اینکه به قانون آئین دادرسی داخلی [کشوری] برای اینکه در داوري اعمال گردد، اشاره‌ای بشود یا خیر.

مادة 12. محل داوري

در صورتی که طرفین نسبت به محل داوری توافق نکرده باشند، دیوان، محل داوری را تعیین می‌نماید.

مادة 13. داوري نامه

قبل از شروع به رسیدگی، داور بر مبنای اسناد یا با حضور طرفین و براساس آخرین اظهارات ایشان، سندی که مبین شرایط [و چارچوب] کار وی می‌باشد Terms of reference تنظیم می‌نماید. این سند شامل موارد زیر است:

الف. نام و نام فامیل و مشخصات

طرفین.

ب. آدرس طرفین، به نحوی که ابلاغ

تمام اخطارها و ابلاغها در جریان دادرسی به آن آدرس معتبر باشد.

ج. خلاصه ادعاهای طرفین، به ترتیب.

د. تعیین موارد اختلاف که بایستی حل

و فصل شود.

ه. نام و نام خانوادگی و مشخصات و

آدرس داور.

و. محل داوری.

ز. تعیین قانون حاکم بر آئین داور و حسب مورد، تصریح به اختیاری که به داور تفویض شده که به عنوان «مصلحه دهنده عادل» (amiable compositeur) عمل کند.

ح. ذکر مواردی دیگری که برای لازم الاجرا شدن رأی داور در چارچوب قانون، لازم باشد، یا مواردی که به نظر دیوان داور یا خود داور مفید دانسته شود.

2. سند مذکور در بند 1 این ماده بایستی وسیله طرفین و داور امضا شود. ظرف دو ماه از تاریخ تحویل پرونده به داور، مشارالیه بایستی سند مذکور را که وسیله طرفین و خودش امضا شده است، به دیوان ارسال دارد. دیوان میتواند حسب تقاضای داور، در موارد استثنائی این مدت را تمدید کند.

اگر یکی از طرفین از شرکت در تنظیم یا امضای این سند خودداری نماید، در صورتی که بر دیوان ثابت شود که مورد، یکی از موارد مذکور در بند 2 و 3 ماده 8 میباشد، اقدامی را که برای تأیید داورنامه لازم است، انجام میدهد. پس از آن دیوان مهلتی برای امضای این سند به

طرف مستنکف می‌دهد و در انقضای این مهلت، جریان داورى تعقیب و رأی صادر خواهد شد.

3. طرفین آزادند قانونی را که داور بایستی در ماهیت دعوی اعمال نماید، تعیین کنند. در صورتی که طرفین قانون حاکم را معلوم نکرده باشند، داور بوسیله قواعد تعارضی که به نظر او صحیح است، قانون مناسب را تعیین و اعمال خواهد کرد.

4. داور در صورتی دارای اختیارات «مصلحه دهنده عادل» خواهد بود که طرفین در اعطای چنین اجازه‌ای به او توافق کرده باشند.

5. در تمام موارد، داور مفاد قرارداد و عرف تجاری مربوط را بایستی در نظر بگیرد.

مادة 14. آئین داورى

1. داور در کوتاه‌ترین مدت ممکن و از هر طریقی که مناسب بدانند بایستی برای مشخص کردن واقعیات مربوط به دعوی، رسیدگی را شروع کند. پس از بررسی لوایح کتبی طرفین و کلیه مدارک استنادی، داور

بایستی در صورت درخواست یکی از طرفین، مبادرت به استماع حضوری اظهارات ایشان نماید. بدون چنین تقاضایی نیز داور می‌تواند به تشخیص خود، اظهارات ایشان را استماع نماید؛ مضافاً اینکه داور می‌تواند با حضور طرفین یا در غیاب ایشان اظهارات هر شخص دیگری را نیز استماع کند، مشروط بر اینکه مراتب صحیاً به آنها اطلاع داده شود.

2. داور می‌تواند یک یا چند کارشناس را انتخاب، مأموریتشان را تعیین، گزارششان را دریافت و یا اظهارات حضوری ایشان را استماع نماید.

3. داور می‌تواند در صورتی که طرفین تقاضا یا قبول نمایند، صرفاً براساس اسناد و مدارک مربوط تصمیم گرفته و حکم صادر کند.

مادة 15

1. حسب تقاضای یکی از طرفین، یا در صورتی که به تشخیص خود لازم بداند، داور می‌تواند با در نظر گرفتن مهلت مناسب، طرفین را در روز و مکان معین به حضور

دعوت کند که بایستی مراتب را به دبیرخانه دیوان اطلاع دهد.

2. اگر یکی از طرفین که صحیحاً احضار شده است، حاضر نشود، داور بعد از اطمینان از اینکه دعوت به او رسیده و عذر موجهی ندارد، میتواند به داور ادامه بدهد. در چنین صورتی رسیدگی با حضور طرفین تلقی خواهد شد

3. داور باتوجه به اوضاع و احوال مخصوصاً زبان قرارداد، زبان یا زبانهای داور را تعیین مینماید.

4. داور ریاست کامل جلسه دادرسی را دارد و طرفین حق دارند در آن حضور یابند. بجز با موافقت داور و طرفین، اشخاصی که در دعوی شرکت ندارند، نمیتوانند در جلسه حاضر شوند.

5. طرفین خواه شخصاً و خواه وسیله نمایندگان مجازشان، میتوانند در جلسه حاضر شوند؛ علاوه براین میتوانند از مشاورینشان کمک نیز بگیرند.

ماده 16

طرفین میتوانند ادعاهای جدید، اصلی یا متقابل به داور تقدیم نمایند، مشروط

بر اینکه این ادعاها در محدوده مشخص شده در داورینامه مذکور در ماده 13 باشد یا در الحاقیه داورینامه که بوسیله طرفین امضا و به دیوان ارسال شده است، مشخص شده باشد.

ماده 17. رأی مرضی الطرفین

اگر پس از اینکه پرونده طبق ماده 10 به داور تحویل شده است، طرفین تراضی نمایند، همین تراضی می‌تواند به صورت رأی مرضی الطرفین بوسیله داور صادر شود.

ماده 18. مدت صدور رأی داور

1. داور بایستی ظرف مدت شش ماه از تاریخ امضای سند مذکور در ماده 13 [داورینامه] رأی خود را صادر نماید.
2. دیوان می‌تواند در موارد استثنایی و حسب تقاضای موجه داور و یا در صورتی که رأساً لازم بداند، این مدت را تمدید نماید.
3. در صورت عدم موافقت با تمدید مهلت، دیوان عندالاقضاء با رعایت مقررات بند 8 ماده 2، تصمیم خواهد گرفت که اختلاف به چه نحو حل شود.

مادة 19. اتخاذ تصميم وسيلة سه داور

وقتي که سه داور انتخاب شده اند، تصميم با اکثریت آرا اتخاذ مي‌گردد. در صورتیکه اکثریت حاصل نشود، رئیس دیوان به تنهایی رأی خواهد داد.

مادة 20. تصميم در مورد هزینه داوري

1. رأی داوري بایستی علاوه بر موضوعات ماهوي، هزینه داوري را نیز تعیین کند و مشخص سازد که کدامیک از طرفین عهده دار پرداخت آن است و یا به چه نسبتی باید بین ایشان تقسیم و پرداخت گردد.

2. مخارج داوري شامل حق الزحمة داور و مخارج اداری تعیین شده و سیله دیوان طبق جدول پیوست این مقررات، مخارج احتمالی داور، حق الزحمة و مخارج کارشناسی و مخارج حقوقی معمولی که وسیله طرفین پرداخت شده است، می‌باشد.

3. اگر اوضاع و احوال پرونده استثنائاً اقتضا نماید، دیوان می‌تواند حق الزحمة داوران را کمتر یا بیشتر از

مبلغی که بموجب جدول ضمیمه به دست می‌آید تعیین نماید.

ماده 21. بررسی مقدماتی رأی وسیله دیوان
قبل از امضای رأی جزئی یا نهائی، داور بایستی پیش‌نویس آن را به دیوان داور تقسیم کند. دیوان می‌تواند اصلاحاتی در فرم رأی بعمل آورد و بدون اینکه در استقلال داور در اتخاذ تصمیم تأثیری داشته باشد، نیز توجه وی را به نکات مهم [ماهوی] جلب نماید. هیچ رأیی بدون اینکه از نظر فرم به تصویب دیوان رسیده باشد، امضا نخواهد شد.

ماده 22. صدور رأی
مقرر داور، محل صدور رأی بشمار می‌رود و روز امضای آن وسیله داور، تاریخ صدور رأی تلقی می‌شود.

ماده 23. ابلاغ رأی به طرفین دعوی
1. پس از صدور رأی، دبیرخانه دیوان متن امضا شده آن را همواره مشروط به اینکه مخارج داور کلاً وسیله طرفین یا یکی از آنان به اتاق تجارت بین‌المللی

پرداخت شده باشد، به طرفین ابلاغ
می‌نماید.

2. نسخه‌های اضافی رأی که مطابقت
آنها با اصل بوسیله دبیرکل دیوان گواهی
شده باشد، حسب تقاضا و در هر زمان،
منحصراً در اختیار طرفین و نه غیر آنها
قرار داده می‌شود.

3. با ابلاغ رأی طبق بند 1 این ماده،
طرفین از هرگونه روش‌دیگر ابلاغ یا ابداع
رأی از طرف داور، صرف‌نظر می‌نمایند.

ماده 24. قطعی و قابل اجرا بودن رأی

1. رأی داور قطعی است.
2. طرفین با واگذاری اختلافشان به
داور از طریق اتاق تجارت بین‌المللی،
متعهد به اجرای فوری رأی صادره می‌شوند
و از هرگونه حق استینافی تا جایی که
انصراف معتبر باشد، صرف‌نظر می‌نمایند.

ماده 25. تودیع رأی

نسخه اصلی رأی صادره طبق این
مقررات، نزد دبیرخانه دیوان تودیع
می‌شود. داور و دبیرخانه دیوان برای

اجرای هرگونه تشریفات که ممکن است لازم باشد، به طرفین کمک می‌کنند.

مادة 26. قاعدة كلي

در کلیه مواردی که در فوق پیش‌بینی نشده است، دیوان داور با توجه به روح این مقررات اقدام می‌کند و تمام مساعی خود را برای حصول اطمینان از اینکه رأی قانوناً قابل اجرا است، مبذول می‌نماید.